

בעוברם דרך הת"ת, מניחות שם אור שלהם. והרי יש בת"ת ג' **גבורות**, ונתוספו בהם מחדש ז' נקודות אחרות, הרי ל"ע... ע"כ. **הרי** כאן חזק שהגבורות השאירו רושם ושורש, צריך להבין אם נ"ה השאירו שורשם אם כן למה נקודת השורשית לפני שיורדת ליסוד למה לא הניחה שורשה ונספור אותה וצ"ע.

ע"ח ב' דף נ"ד ע"א:... וא"ת הרי הם (הגבורות) המגדילין ואיך נמנו בכלל חשבון זה. **התשובה** זו מבואר כמ"ש בסוד הדעת כי בהיות גבורות הרבה **ביחד** הם יכולין להגדילו ולהשאיר שם שרשם באופן כי אלו הג' גבורות אשר שם הם בעצמן נגדלות ונעשית י' וזה ל"ע.

הנה אם הם הגבורות האלו הם המגדילים הרי לא סופרים אותם. הנה לעיל כתב. **ע"ח ב' דף נ"ג ע"ב**:... והנה כשהמים הולכין בשרשי האילן ומגדילין אותו **אין המים** חוזרין להיות גוף האילן עצמו כי המים גורמין ההגדלה אבל המים עצמן אינן גוף ההגדלה וזה מבואר למבין וכן הענין בחסדים אלו אינו נעשה גוף ההגדלה רק שגורם להגדיל לכן בכל **הא"ב** לא הזכיר את **החסד** עצמו רק ההגדלה לבדה... ע"כ.

הנה ברכת הבית ברובה שגם מגדילים וגם להשאיר שם שורשם. הנה כדי להבין מהו הענין של הנקודה השורשית.

ע"ח ב' דף נ"ד ע"א:... וגם כי בשלמא בשאר ספירות היה להם הנקודות עצמה (שורשית) של חלקה שהוא שורש הכל שממנו נבנית ונגדלת הספירות אבל כאן בת"ת הנה הנקודה שלה ירדה ביסוד לכן אם אין **הגבורות של שם נגדלות בעצמן** לא יהיה אפשר לעשות הת"ת... ע"כ ע"ש.

הנה צריך להבין שגידול לא נוכל לומר בבנין שמוסיפים קומה נוספת שהיא גדלה מהשורש של הבנין אלא בדבר שיש בו שורש. כל גידול הוא דרך השורש והכל עובר דרך השורש, כמו באילן והכל עובר דרך הנקודה השורשית והנה בת"ת שירדה הנקודה השורשית איך תגדל הת"ת אין כל אפשרות שהאילן הזה יגדל. לכן כאן צריך את שלושת הגבורות שהם כמו תחליף לנקודה השורשית, ולכן נקראת שורשית שהשורש הוא סיבת ההגדלה.

ע"ח ב' דף נ"ג ע"א:... אמנם כשנגדלת ונעשית פרצוף גמור מ"ס אז נחלקה אותו מדה לי' חלקים נגד י"ס וכל נקודה (שורשית) מהם גדלה ונעשית מדה א' שלימה... ע"כ ע"ש.

הרי איך אומר שיש נקודה שורשית שמהם נגדלת והיא **השורשית** גדלה, וממנה נבנה. וכן בהמשך מבאר שיש שורשית וגורמי הגדלה והחסדים או הגבורות שהם המגדילים.

מבו"ש דף נ"ג ע"ג:... ואף על פי שהגבורות הם עצמן המגדילים ואינם עצמות ההגדלה עכ"ז כבר תירצנו קושיא זו בדעת שלה כי גם שם היה כך וביארנו שם שהטעם הוא לפי שיש שם גבורות רבות ואז יש כח בהם להגדיל וגם להשאיר שרשם שם. ועוד טעם אחר

בס"ד

הרה"ג הרב מרדכי עטיה שליט"א

אטב"ח ל"ע בת"ת נקודה שורשית

נמשיך לעסוק בעניין ל"ע בת"ת.

ע"ח ב' דף נ"ד ע"א:... ל"ע בת"ת פ"י בזה צריך שתדע מ"ש בדרוש העבר בענין גוף וברית חשבינן חד כי **הנקודה שנתחלקה** והגיע בחלק ת"ת של המלכות לא שמשה היא לעצמה אך ירדה ביסוד ונתחברה עם **נקודת יסוד לפי שיסוד אין לו על מה לסמוך בז"א כנגדו** לכך הוצרך להתחבר שם עם נקודת הת"ת והלואי שיספיק. באופן שבת"ת לא יש שום נקודה כלל אמנם הלי של ל"ע הם סוד ג' גבורות שיש בת"ת.

כאן להבין שהמלכות נחלקה וי' ספירות שבה הפכו להיות י' מלכויות של הי' ספירות וכל נקודה היא **נקודה שורשית** ונבין היום מה ביאור המילה שורשית.

ביסוד יש ר"פ ר' ב' נקודות שורשית של היסוד ושל הת"ת. הרי היא לא משמשת לעצמה מסביר לפי שהיסוד של הנוק' **אין לו מה לסמוך בז"א** לכן צריך חיזוק מהת"ת של הנוק' שנותנת לו את הנקודה השורשית.

ע"ח ב' דף נ"ד ע"א:... והענין דע כי הלא אנו רואין הפרש שיש בת"ת משאר קצוות והוא כי הגבורות המגיעין לחלק **נצח הוד** הם מוכרחים לעבור דרך הת"ת¹ משא"כ בשאר כי הגבורות (דחוי"ג) דנוקבא תוכל לקבל הגבורה שלה מן הדעת עצמו שהוא בנתיים בין חוי"ג ויוצאין שתי גבורות ביחד **אחד** לקו ימין **ואחד** לקו שמאל... **באופן שלא יש מי שהוא מוכרח שיעברו בתוכו רק אלו ב' שהם גבורות נ"ה שצריכין לעבור דרך הת"ת בהכרח** ושם מניחין הארה שלהן ועם הגבורה של ת"ת עצמן הם ג' **גבורות** והם לי של ל"ע ונגדלין זה אחרים הרי ל"ע... ע"כ.

הנה הגבורות דנ"ה שצריכות להגיע לנצח והוד הם **צריכות לעבור דרך הת"ת**, לכן נמצאות זמן מסויים בת"ת במעברם להגיע לנצח הוד, כי הגבורה דחסד והגבורה דגבורה יוצאות מהדעת ועוברות ישירות מהדעת לחוי"ג.

הנה בעוברם הנ"ה דרך הת"ת נשאר שם הרושם שלהם ומניחים הארה. **בשעה"ק** כתוב שמשאירים שורש ורושם.

שער ההקדמות דף פ"ב ע"ב:... ל"ע בת"ת, דע, כי יש שנוי אחד, בין הת"ת לשאר הקצוות, כי ב' הגבורות של הנ"ה, **מוכרחות** לעבור בתוך הת"ת, מה שאין כן בשאר הקצוות. לפי, שהנה הה"ג הם בדעת, **העומד בקו אמצעי**, בין החוי"ג, ויצאות בתחלה ב' גבורות, ומתפשטות אל הצדדים, זו בחסד קו ימין, וזו בגבורה קו שמאל. והגבורה השלישית, יורדת ביושר, בקו אמצעי אל הת"ת. וב' גבורות האחרות, גם הם נמשכות דרך קו אמצעי אל הת"ת, **ומשם יוצאות ומתחלקות לצדדין בנו"ה. וכבר בארנו, כי בכל מקום שעוברת הקדושה, מניחה שם רושם ושורש², וכן**

² לעיל בע"ח אמר שמשאירים הארה וכאן שורש ורושם.

¹ ראה מה שכתבתי בסוף הסיכום.

כי בכל הספירות היה בהם שרש נקודתם אשר משם נגדלו משא"כ בת"ת שירדה נקודתה למטה ואין לה מציאות ליעשות בחי' הת"ת שבה אלא אם כן הגבורות אשר שם יגדלו הם בעצמן ויעשה הת"ת... ע"כ ע"ש.

הרי שצריך שורש ורק הגבורות שלכאורה רק מגדילות הם בעצמם יגדלו ויהיו שורש.

סידור ב' דף ס"ט ע"ב: ... להמשיך ג' גבורות דתנ"ה. ולבנות ולתקן ת"ת דרחל כלול מיי"ס... ע"כ.

הרי יש רק ג' גבורות לא שורשית ולא שאר הדברים.

שאלת בירור

הנה שאלנו למה במוחין דגדלות המוחין עוברים מהצפונים לריש ירכין ועובר לנ"ה, ולמה החסדים של הנ"ה עוברים דרך הת"ת לנ"ה, וכן בדחיית מוחין דקטנות רואים שהוא כך דרך הת"ת לנ"ה. נלע"ד שיש הבדל והוא שבגדלות יש חשש יניקת החיצונים. לכן כשיש סכנת יניקה מעלה את היד למעלה אך במוחין דקטנות וכן בחסדים אין סכנה כך נלע"ד לתרץ.